

Livet er mer ...

Tips om personer som er engasjert i aktiviteter eller har hatt opplevelser som ikke er relatert til legeyrket, sendes tidsskriftet@legeforeningen.no

Forfatter i startgropen

I vår debuterte Christer Mjåset som forfatter. Et halvt år senere er det klart at novellesamlingen egner seg som hard pakke under juletreet.

– I mai var jeg spent på om boken ville bli lagt merke til i det hele tatt. Om den ville bli anmeldt, og om den ville overleve som bok, sier den 30 år gamle anestesilegen.

Enn så lenge er det lege han er, med Akershus Universitetssykehus som arbeidsted. Etter et knippe riktig så gode omtaler, og nå i høst en fornyet oppmerksomhet om novellesamlingen *En dans der veien slutter* (1), tør han i alle fall leke med tanken om å bli forfatter på heltid.

Helst vil han ikke snakke om det. Selv om hans debutbok kommer i pocketutgave våren 2004, og han er godt i gang med det som skal bli en ny novellesamling. Han har også et romanemne, som han bearbeider i det stille.

I *Aftenposten* ble han i høst presentert som en av flere unge lovende i en serie under vignetten Springbrett. Kort sagt er Mjåset en av Gyldendals profilerte debutanter.

Litterære ambisjoner

Når han ikke er på jobb i Lørenskog, er han som regel i et kreativt kontorlandskap på hjørnet av Skippergata og Prinsens gate i Oslo. Der holder Screenwriters til. En gjeng unge mennesker med litterære ambisjoner, vilje og evne til å gi hverandre konstruktive tilbakemeldinger.

Det er noe filmisk over Mjåsets noveller. Dette gjelder kanskje over hele linjen innen novellesjangeren, men anmelderne har merket seg den nære og umiddelbare fortellerstilen. Og når Mjåset blir spurt om hvorfor han skriver noveller, svarer han kort og konsist:

– Det jeg har å formidle passer best i denne formen.

Selv om Christer Mjåset muligens kommer til å måtte velge mellom medisin og litteratur, gikk litteraturinteressen og legestudiene godt sammen. Så godt at han i sin obligatoriske oppgave i medisinsk etikk tok for seg legerollen i *Trollfjellet* av Thomas Mann og *Siste kapittel* av Knut Hamsun.

– Det var spennende, særlig å se på Dr. Behrens i *Trollfjellet*. Bokens hovedperson

var lege på et tuberkulosesanatorium under første verdenskrig. Det var interessant å studere hvordan han gjør alt for å få sine gjester til å overleve. Like givende var det også å arbeide med Hamsuns *Siste kapittel* fra 1923, en av hans mindre kjente romaner. Her, som ofte ellers, gir Hamsun legen det glatte lag.

– Legerollen er ikke godt nok utforsket i norsk litteratur, mener Mjåset. – Folk flest har behov for å reflektere over legerollen i dag, og gjerne også over den harde medfarten legene får i media.

Han ser det likevel ikke som sitt ansvar å ta legene i forsvar, men ser at legerollen kan gi ham et litterært materiale. Vi får vente og se hva som kommer.

Grytten-fan

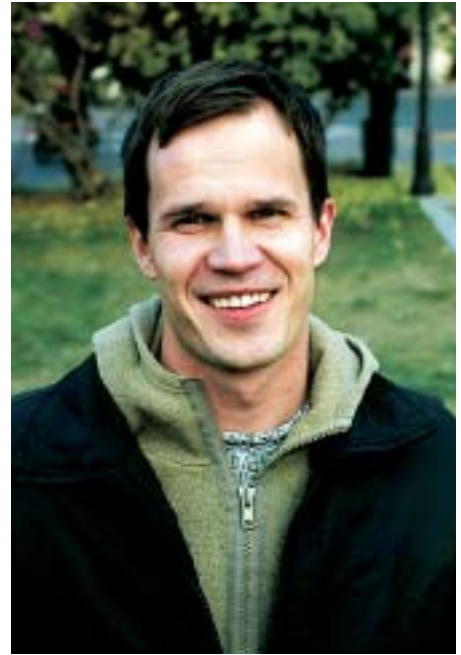
I første omgang kan leserne bli med ham inn i små filmatiske sekvenser av norsk hverdagsliv.

– Når det ble slik at debuten ble en novellesamling, har det sammenheng med at jeg har veldig stor sans for forfatteren Frode Grytten. Han har vært viktig på mange måter. Det at han blant annet skriver fra Odda, et sted som ligner mye på Høyanger – stedet faren min kommer fra – førte til at jeg fikk en link til stoffet hans. Jeg er sikker på at jeg var en av de aller første her i landet som likte Frode Grytten. Jeg hadde lagt merke til ham da han var journalist i *Bergens Tidende*, og synes han er en forteller i en klasse for seg. Tittelnovellen i *En dans der veien slutter* er mitt fan-brev til ham. At hovedpersonen heter Frode er derfor helt naturlig, sier Christer Mjåset.

I denne novellen leker han med rocketekster på gryttenvis. En ung jente sitter i et danselokale og venter på kjæresten sin – han som er Elvis-fan og skriver på en bok som skal bli som et rockealbum.

– En novelle skal vibrere. Den skal sitte i hos leseren også etter at den er lest, nesten som et refreng i en poplåt, sier Mjåset.

Slik anmelderne har lest *En dans der veien slutter* er dette en slik novelle, med nerve, vibrasjon og et overraskende slutt-poeng. En hit.

Christer Mjåset har debutert med en kritikerrost novellesamling. Foto Jens-Eirik Larsen

– Hva leser du selv, bortsett fra Frode Grytten?

– I den grad jeg har andre favoritter må det være japanske Haruki Murakami. Han har særlig to romaner jeg liker, *Norwegian Wood* og *Trekoppfulglen*, svarer Mjåset.

Fast forward

Christer Mjåset har kunnet kalle seg forfatter siden mai, men han har skrevet så lenge han kan huske. På skolen likte han å skrive stil, og selv om han etter hvert ble klar over at han ville bli lege, som sin far, klarte han ikke å legge skrivetrangen og litteraturinteressen helt bort. Han skrev for seg selv, og studerte filosofi og litteraturvitenskap parallelt med medisinstudiet. Da Gyldendal lokket med en Nesten forfatterkonkurranse i 2000, ble han med på den – og var blant de få som vant en oppfølging av en profesjonell forfatter.

– Møtet med «min» forfatter, Kyrre Andersen, førte til en bratt læringskurve, men også til nye tekster. Det var som å sette på fast forward. De åtte tekstene jeg hadde sendt inn til konkurransen, og som jeg trodde var mer eller mindre ferdige, ble gradvis forkastet, og nye noveller tok form. Jeg lærte utrolig mye på kort tid.

Lærdommen resulterte ifølge *Dagbladets* anmelder i en bok som er «vakkert utført; en sikkert debut om usikkerhet».

Jens-Eirik Larsen

jens-eirik.larsen@legeforeningen.no
Tidsskriftet

Litteratur

1. Mjåset C. *En dans der veien slutter*. Oslo: Gyldendal Norsk Forlag, 2003.